

A TANÁCS AJÁNLÁSA**(2018. július 13.)****Németország 2018. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Németország 2018. évi stabilitási programját**

(2018/C 320/05)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) A Bizottság 2017. november 22-én elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2018. évi európai szemeszterét. A Bizottság kellő figyelmet fordított az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillérére. Az Európai Tanács a 2018. március 22-i ülésén jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2017. november 22-én elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést is, amelyben Németországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács a 2018. március 22-i ülésén jóváhagyott. A Tanács 2018. május 14-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást ⁽³⁾ (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlás).
- (2) Mivel Németország pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Németországnak gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó ajánlást, melyet az alábbi 1. és 2. ajánlás tükröz.
- (3) 2018. március 7-én közzétették a Németországra vonatkozó 2018. évi országjelentést. A Bizottság az országjelentésben értékelte a Tanács által 2017. július 11-én elfogadott országspecifikus ajánlások ⁽⁴⁾ és az előző években elfogadott országspecifikus ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽²⁾ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

⁽³⁾ HL C 179., 2018.5.25., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 261., 2017.8.9., 1. o.

stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései tekintetében Németország által elért eredményeket. Az országjelentés emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, melynek eredményeit szintén 2018. március 7-én tették közzé. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Németországban makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. Mindenekelőtt a tartósan magas folyófizetési-mérleg-többlet határokon átnyúló jelentőséggel bír, és a megtakarításokhoz képest visszafogott beruházásokat tükrözi mind a magán-, mind az állami szektorban. A nagyrészt Unión kívüli országokkal szemben kialakult többlet 2016 óta némileg szűkült, és a következő években várhatóan fokozatosan csökkenni fog a belső kereslet jövőbeli élénkülése következtében, bár az előrejelzés időszakában példátlanul magas szinten marad. Miközben jelenleg a növekedés mozgatórugójává egyre inkább a belföldi kereslet válik, a GDP-arányos fogyasztás és beruházás – a kedvező ciklikus és finanszírozási feltételek, valamint az infrastrukturális beruházási igények ellenére – egyaránt visszafogott maradt, miközben az utóbbi számára van költségvetési mozgástér. Bár a közberuházások élénkítése érdekében számos intézkedésre került sor, ezek az erőfeszítések egyelőre nem eredményeztek tartósan növekvő tendenciát a közberuházások GDP-hez viszonyított arányát illetően. Emellett korlátozott volt a más területekre irányuló ajánlások végrehajtása terén elért haladás is.

- (4) Németország 2018. április 30-án benyújtotta 2018. évi nemzeti reformprogramját, 2018. április 19-én pedig 2018. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevételére érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.
- (5) Az európai strukturális és beruházási alapok 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól, hogy vizsgálja felül partnerségi megállapodását és releváns programjait, és javasoljon azokhoz módosításokat. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.
- (6) Németország jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció ágához és az adósságszabály hatálya alá tartozik. 2018. évi stabilitási programjában a kormány az államháztartás tekintetében GDP-arányosan 1 és 1 ½ % közötti költségvetési többletet tervez a 2018–2021-es időszakra. A középtávú költségvetési cél – a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiány – a programidőszak egésze során továbbra is biztonsággal teljesül. A stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság fokozatos csökkenést követően 2021-re 53 %-ot tesz majd ki. Bár a stabilitási program a 2018. márciusi koalíciós megállapodás számos tervezett – a 2018 és 2021 közötti időszakban nagyjából a GDP 1½ %-ának megfelelő mértékű – intézkedését felsorolja, ezek még nem szerepelnek a stabilitási program előrejelzéseiben, mivel azokat még nem fogadták el. Az említett költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv – amelyet nem hagyott jóvá független szerv – megalapozott ⁽²⁾. A Bizottság 2018. tavaszi előrejelzése alapján a strukturális egyenleg várhatóan 2018-ban a GDP mintegy 1,2 %-ának, 2019-ben pedig a GDP 1,0 %-ának megfelelő többletet mutat majd, vagyis meghaladja a középtávú költségvetési célt. Az államadósság az előrejelzés szerint tartósan csökkenő pályán marad. Összességében a Tanács véleménye az, hogy Németország az előrejelzések szerint 2018-ban és 2019-ben meg fog felelni a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek. Ugyanakkor – a középtávú költségvetési cél betartása mellett – a fennmaradó mozgástérrel a költségvetési és strukturális politika felhasználható lenne arra, hogy tartósan növelje a köz- és magánberuházások szintjét, különösen az oktatás, a kutatás és az innováció terén.
- (7) 2015 és 2017 között a közberuházások reálértelmeben erősen növekedtek. Ez a tendencia tükrözi a kormány beruházásélénkítésre irányuló erőfeszítéseit. A közberuházások bővülnek, de a GDP-hez viszonyítva még mindig mérsékeltek, és a helyi önkormányzatok szintjén jelentős (a becslések szerint a GDP 4 %-ának megfelelő) beruházási hátralék áll fenn. A közszektorbeli tőkeállomány a GDP-hez viszonyítva még mindig csökkenőben van az önkormányzati szinten negatív nettó beruházásszint következtében (2010 és 2016 között évente körülbelül 6 milliárd EUR). Az önkormányzati szintű beruházási hátralék felszámolása a következő évtizedben évente a GDP 0,3 %-ának megfelelő mértékű további közberuházást tenne szükségessé. A beruházásoknak a kormányzati szektor tőkeállományához viszonyított (százalékos) aránya és a közberuházásoknak a közkiadásokhoz viszonyított (százalékos) aránya az euroövezeti átlag alatt van. 2017-ben kezdte meg működését az a szolgáltató ügynökség, amelynek feladata a közberuházások támogatása az önkormányzatok szintjén, de további erőfeszítésekre van szükség a beruházási hátralék kezeléséhez. A kedvező költségvetési helyzetre tekintettel ez azt jelzi, hogy a kormányzat minden szintjén, különösen regionális és önkormányzati szinten lehetőség van a beruházások növelésére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1303/2013/EU rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

⁽²⁾ A gazdasági és energiaügyi minisztérium által a pénzügyminisztériummal egyeztetve elfogadott, 2018 júliusától hatályos, a szövetségi kormány gazdasági előrejelzéseire vonatkozó rendelet (*Vorausschätzungsverordnung*) szerint a közös gazdasági előrejelzéseket (*Gemeinschaftsdiagnose*) kidolgozó projektcsoport az a független testület, amely a gazdasági előrejelzésekről szóló törvény (*Vorausschätzungsgesetz*) értelmében felelős a költségvetésirterv-javaslatok és a stabilitási program alapjául szolgáló gazdasági előrejelzések értékeléséért.

- (8) Az oktatásra fordított közkiadások 2016-ban változatlanul a GDP 4,2 %-át tették ki, ami a 4,7 %-os uniós átlag alatt marad. 2016-ban az oktatási és kutatási kiadások a GDP 9,0 %-ának megfelelő mértékűek maradtak, így nem érték el a GDP 10 %-ában megállapított nemzeti célkitűzést. Ez a becslések szerint körülbelül 33 milliárd EUR összegű beruházási résnek felel meg. Miközben az oktatási kiadások reálértéken növekedtek, továbbra is jelentős a beruházási hátralék. Ugyanakkor a növekvő diáklétszám, a tanárhiány és a kisgyermekkorú nevelés és gondozás további bővítése megfelelő közfinanszírozást tesz szükségessé. Németország potenciális növekedése szempontjából alapvető fontosságú, hogy növelje az oktatásra, kutatásra és innovációra fordított kiadásokat.
- (9) A német gazdaság digitalizálása lassan halad, és az ország jelentős kihívásokkal néz szembe. A gyors internetszolgáltatás (legfeljebb 30 Mbit-es új generációs hozzáférés) rendelkezésre állását illetően egyértelmű digitális szakadék van a városi és vidéki területek között (a vidéki területeken csak 54 %-os a lefedettség). Németország lemaradásban van a nagyon nagy kapacitású széles sávú (> 100 Mbit) szolgáltatások terén. Az ország területének csak kis részén (7,3 %) van kiépítve a nagy teljesítményű üvegszál hálózat, szemben a 26,8 %-os uniós átlaggal. Ehelyett a szolgáltatók részéről előnyben részesített technológiai megoldás továbbra is a meglévő rézkábelhálózatok korszerűsítése (vektorizálás). Számos szolgáltatás támaszkodik a nagyon nagy sebességű hálózati összekapcsoltságra, és 2017-ben a német vállalkozások 25,3 %-a vélte úgy, hogy az általa használt internetkapcsolat túl lassú a tényleges üzleti igényeihez képest. Az ilyen hálózati összekapcsoltság hiánya visszafogja a beruházásokat, különösen a kis- és középvállalkozások esetében, amelyek közül sok vidéki vagy városkörnyéki területen működik. A digitális közszolgáltatások és az elektronikus egészségügy teljesítménye is messze elmarad az uniós átlagtól.
- (10) A vállalkozások kutatás-fejlesztési beruházásai növekednek, és Németország közel áll ahhoz, hogy elérje az Európa 2020 stratégia szerinti, kutatás-fejlesztési intenzitásra vonatkozó célkitűzését. A beruházások azonban egyre nagyobb mértékben a nagyvállalatoknál, valamint a csúcstechnológiát és a közepesen fejlett technológiát alkalmazó gyártási ágazatokban koncentrálódnak, míg a kis- és középvállalkozások hozzájárulása csökken. Számos intézkedésre került sor a vállalkozói tevékenység megerősítése érdekében, különösen a magánszektor kockázattőke-befektetéseinek bevonása révén. Németország kockázattőke-piacja azonban továbbra is fejletlenebb az innováció terén nemzetközi vezető szerepet játszó országokénál.
- (11) Bár a közelmúltban megfigyelhető volt némi javulás, Németország adórendszere továbbra sem hatékony, különösen azért, mert összetett és torzítja a döntéshozatalt, például a beruházások, a finanszírozás és a munkaerőpiaci részvétel tekintetében. A bevételnövelést Németország viszonylag nagymértékben a közvetlen adókra alapozza. Lenne lehetőség a torzító közvetlen adók csökkentésére, valamint el lehetne mozdulni a vagyon-, örökösödési és fogyasztási adók kevésbé torzító hatású adófajta felé. 2015-ben uniós összehasonlításban Németországban a hatodik legmagasabb volt az adók és a társadalombiztosítási járulékok szintje. A tőkeköltés és a régióként eltérő tényleges átlagos társaságiadó-kulcs a legmagasabbak között van az Unióban (nemzeti szinten összesítve 28,2 %, szemben a 20,9 %-os uniós átlaggal). A társasági adó, a helyi iparüzési adó és a szolidaritási különadó együttes alkalmazása miatt a társasági adózás rendszere összetett, jelentős adminisztratív költségekkel jár és torzítja a beruházások szintjét és helyét. Emellett a társasági adó torzítja a finanszírozási döntéseket a hitelfinanszírozás pozitív adóügyi megkülönböztetése révén. Ez a torzító hatás a hetedik legnagyobb az Unióban. A részvények tőkeköltéseinek csökkentése megerősíthetné a magánszektorbeli beruházásokat és a viszonylag fejletlen kockázattőke-piacot. Emellett a veszteségelhatárolásra vonatkozó előírások továbbra is viszonylag szigorúak: egy adott évben ez az összeg legfeljebb az adóköteles jövedelem 60 %-a lehet.
- (12) A németországi szabályozás változatlanul rendkívül szigorú, különösen ami az üzleti szolgáltatásokat, a szabályozott szakmákat és a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás adminisztratív formáit illeti. A fő korlátozások többek között a jogi formára és a részesedésekre vonatkoznak. A piaci lemorzsolódási ráta a fő üzleti szolgáltatási ágazatokban, például a jogi, könyvviteli, építési és mérnöki tevékenységek terén az uniós átlag alatt van, ugyanakkor ezekben az ágazatokban a bruttó működési ráta átlag feletti, ami alacsonyabb versenynyomásra utal. A szolgáltatások köztes inputként betöltött szerepe miatt a szolgáltatásokra vonatkozó kevésbé korlátozó szabályozás növeli a termelékenységet a főként downstream szolgáltatásokat nyújtó ágazatokban.
- (13) Németország munkaerőpiacának teljesítménye nagyon jó. A munkanélküliség 2017 negyedik negyedévében minden eddiginél alacsonyabb szintre, 3,6 %-ra esett vissza, és a foglalkoztatás elérte a 79,8 %-ot. Az ifjúsági munkanélküliség (2017-ben 6,8 %) a legalacsonyabbak között van az Unióban. Németországban egyre nagyobb hiány van szakképzett munkaerőből, míg egyes csoportok munkaerőpiaci potenciálja változatlanul kihasználatlan. A részmunkaidőben dolgozók, különösen a nők, valamint a migráns háttérrel rendelkezők és a gondozási feladatokat ellátók aránya a legmagasabbak között van az Unióban. A nők esetében a legfontosabb tényezők közé tartozik, hogy nem kapnak ösztönzést hosszabb munkaidő vállalására, és ehhez a megfelelő gyermekgondozási létesítmények és az egész napos oktatási létesítmények hiánya társul. Az egyedi adózási szabályok, különösen a második keresők és az alacsony keresetűek esetében, valamint a legfeljebb 450 EUR-s fizetéssel járó úgynevezett miniállásokból eredő beártsági hatás szintén nem ösztönöz hosszabb munkaidő vállalására. Németországban az

egyik legmagasabb az alacsony keresetűek adóéke, és ez leginkább a nőket érinti. A részmunkaidőben foglalkoztatott nők nagy aránya mellett uniós összehasonlításban a részmunkaidős foglalkoztatásban az egyik legszélesebb a nemek közötti szakadék (37,5 % a 23,1 %-os uniós átlaggal szemben). Ez hozzájárul a Németországra jellemző rendkívül nagy nemek közötti bérkülönbséghez.

- (14) A nominális bérnövekedés 2017-ben mérsékelt maradt (2,4 %) a minden eddigénél alacsonyabb munkanélküliség és a betöltetlen álláshelyek nagy aránya ellenére. Ez a viszonylag visszafogott arány részben a szolgáltatások terén jellemző lassú termelékenységnövekedéssel, egyes ágazatokban a kollektív szerződések csekély mértékű elterjedésével és a strukturális munkanélküliség csökkenésével magyarázható. Az infláció megugrásának hatása korlátozott volt, a reálbér-növekedés a 2016-os 1,8 %-ról 2017-ben 0,7 %-ra esett vissza. A 2018 elején kötött kollektív szerződések a bérnövekedés bizonyos mértékű gyorsulását eredményezhetik; e fejleményeket érdemes figyelemmel kísérni. Az alacsony keresetűek aránya továbbra is magas, és az alacsonyabb fizetési decilishez tartozók esetében növelni kell a ledolgozott munkaórák számát. A megnövekedett bevándorlás nem akadályozta meg a bérnövekedést az alacsonyabb jövedelmű szegmensekben. A kötelező általános minimálbér 2015. évi bevezetése, majd 2017. évi emelése növelte a béreket a jövedelemeloszlás alsó régióiban. A béremelés mellett a szociális partnerek a bértárgyalások jelenlegi fordulójában a rugalmas munkaidőre összpontosítanak.
- (15) Németország összességében szilárd szociális védelmi rendszerrel rendelkezik. Azonban a szegénységi küszöb alatt élők aránya a teljes népességhez viszonyítva 2015-ig folyamatosan nőtt, majd ez a tendencia 2016-ban enyhén javulni kezdett. 2015-ben megkezdődött a jövedelmi egyenlőtlenség csökkenése is, csekély csökkenést mutatva a jövedelmi ötödök arányában (S80/S20), ami a szegényebb háztartások jövedelmi helyzetének javulásával magyarázható. A dolgozói szegénység közelmúltbeli, 2016-os javulása szintén mérsékelt volt, és csak a férfiak esetében volt megfigyelhető.
- (16) Németországnak javítania kell az idősebb munkavállalók munkaerőpiaci kötődését, ami növelné az időskori jövedelmet, élenkítené a potenciális kibocsátást, és hozzájárulna a szűk munkaerőpiachoz való alkalmazkodáshoz, valamint csökkentené az időskori elótakarékosság szükségességét. A költségvetési fenntarthatósági kockázatok jelenleg csekélyek, nagyrészt a viszonylag magas elsődleges többletnek köszönhetően. Ennek ellenére az idősödésről szóló 2018. évi jelentés szerint Németországban várhatóan az egyik legmagasabb lesz a nyugdíjkiadások növekedése 2070-ig. A szegénységi küszöb alatt élő idősök (azaz 65 év feletti) aránya 2016-ban 17,6 % volt, ami a 14,7 %-os uniós átlag felett van. Az első pillért jelentő kötelező nyugdíjrendszerben folyósított nyugdíjak megfélelőségének jövőbeli romlása várhatóan növeli az időskori szegénység kockázatát, különösen az alacsony keresetűek, az atipikus szerződésekkel rendelkezők, valamint azok esetében, akik korábban megszaktították munkaviszonyukat. A nemek közötti nyugdíjszakadék a legszélesebbek között van az Unióban. Ugyanakkor, miközben a 60 és 64 év közötti munkavállalók foglalkoztatási rátája (2017-ben 58,4 %) a legmagasabbak között volt az Unióban, a 65 és 69 év közötti korosztály esetében a foglalkoztatási ráta (16,1 %) a többi tagállammal összevetve a közép harmadban van.
- (17) A társadalmi-gazdasági háttér továbbra is jelentős mértékben meghatározza az oktatási eredményeket és a munkaerőpiaci integrációt. A 2015. évi nemzetközi tanulói teljesítménymérés (PISA-felmérés) szerint ez azt eredményezi, hogy a természettudományok tekintetében a legalacsonyabb és a legmagasabb társadalmi kvartilis között három iskolaévnél megfelelő teljesítménykülönbség van. A tagállami adatok arra utalnak, hogy az alapfokú oktatás tekintetében is erős a korreláció. A migráns háttérrel rendelkező tanulók esetében sajátos kihívásokat kell kezelni. A Németországban született tanulókkal összehasonlítva a migráns háttérű diákok esetében sokkal valószínűbb, hogy az alapkészségek terén alulteljesítenek, nagyobb köztük a korai iskolaelhagyók és az egyetemi oktatásból lemorzsolódók aránya. Emellett a migráns háttérrel rendelkezők munkaerőpiaci kapacitása nincs teljes mértékben kihasználva. 2017-ben a (20 és 64 év közötti) nem uniós állampolgárok foglalkoztatási rátája több mint 27 százalékponttal alacsonyabb volt, mint a német állampolgárok esetében (a nem uniós állampolgár nők körében pedig közel 33 százalékponttal alacsonyabb). A munkavállalók jövőbeli munkaerőpiaci teljesítménye szempontjából aggodalomra ad okot az alkalmazottak felnőttoktatásban való részvételének aránya, különösen az olyan alacsony képzettségű felnőttek esetében, akik nem rendelkeznek alapvető olvasási és írási készségekkel (7,5 millió fő).
- (18) A 2018. évi európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte a német gazdaságpolitikát, és az elemzést közzétette a 2018. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2018. évi stabilitási programot, a 2018. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Németországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. A Bizottság figyelembe vette nemcsak azoknak Németország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy milyen mértékben felelnek meg az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.
- (19) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2018. évi stabilitási programot, és azt a véleményt⁽¹⁾ fogalmazta meg, hogy Németország várhatóan megfelel a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek.

(¹) Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

- (20) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2018. évi nemzeti reformprogramot és a 2018. évi stabilitási programot. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait az alábbi 1. és 2. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Németország 2018–2019-ben tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. A középtávú költségvetési cél betartása mellett használja fel a költségvetési és strukturális politikát a köz- és magánberuházások, különösen az oktatásra, kutatásra és innovációra fordított beruházások tartós növekedésének biztosítására a kormányzat minden szintjén, de mindenekelőtt regionális és önkormányzati szinten. Fokozza az erőfeszítéseket a nagyon nagy kapacitású széles sávú infrastruktúra országos szintű elérhetőségének biztosítása érdekében. Javítsa az adórendszer hatékonyságát és beruházásokat ösztönző jellegét. Fokozza a versenyt az üzleti szolgáltatások és a szabályozott szakmák területén.
2. Fogja vissza a hosszabb munkaidő vállalását korlátozó tényezőket, ideértve a nagy adóéket, különösen az alacsony keresetűek és a második keresők esetében. Tegyen intézkedéseket a munkával töltött életszakasz meghosszabbításának ösztönzésére. Teremtsen magasabb bérnövekedést ösztönző feltételeket, tiszteletben tartva a szociális partnerek szerepét. Javítsa a hátrányos helyzetű csoportok oktatási eredményeit és készség szintjét.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 13-án.

a Tanács részéről
az elnök
H. LÖGER
